

Bayer Zsolt: A tanúk

2013 február 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Néztem a televízióban P. László megkezdődött büntetőperét. Illetve azt, amit abból látni lehetett. Néztem, és nem hittem a szememnek, de nem hittem a fülemnek sem.

Ezért másnap elolvastam minden újságot, mert kíváncsi voltam, hogy vajon mindenki azt látta és azt hallotta-e,

amit én láttam és hallottam.

Igen, mindenki. Nem titok, a beidézett tanúk vallomásairól beszélek. Az egyik hosszan és meglepő részletességgel meséli el mindazt, amit LÁTOTT azon a borzalmas éjszakán. Azt látta, hogy egy fiatal lány és egy fiatal férfi megy az utcán. Illetve... Nem csak úgy megy – ugyanis a fiatal lány szemmel láthatóan menekülni igyekszik. Ahogy a tanú mondja: A férfi átkarolta a lány vállát, de az meggörnyedt, és ki akart szabadulni abból az ölelésből. „A haja egészen égnek állt” – idézi a látottakat a tanú, majd megismétli, hogy a lány menekülni igyekezett. Minden erejével, de kevés volt az ereje. Ennek a tanúnak ki van takarva az arca, hangja és alakja alapján középkorú férfi lehet. Egy másik tanú szintúgy részletesen mesél arról, amit látott és hallott. „Ne, ne csináljátok ezt!” – eleveníti fel Bándy Kata rendőrségi pszichológusnő éjszakai segélykiáltását, sikolyát a tanú. Ez a tanú fiatalabb, mint a másik. Fiatalember. Azt vallja, hogy hallotta az éjszakában a lány segélykiáltásait, később pedig a nyöszörgését.

Azért hallotta mindezt, mert az ablakában állt és cigarettázott. Most csak két tanút idéztem. És még rengeteg van hátra. Azok vajon mit fognak elmondani? Vajon mind-mind látta és hallotta, mint ez a kettő?

Mert most az a helyzet, hogy két férfi, egy középkorú és egy fiatalabb látta és hallotta egy fiatal lány vergődését, menekülési kísérletét, hallották a segélykiáltásokat és a nyöszörgéseket – és aztán nem történt semmi. Az égvilágon semmi. Pontosabban: mintha mi sem történt volna.

Két férfi ebben az országban végignézte és végighallgatta mindezt, majd mindketten folytatták, amit addig csináltak. Gondolom, végigszítták a félig szítt cigarettát (csókok íze helyett?), merengtek még a langy nyári éjszakán, tettek-vettek, talán ittak egy fröccsöt, aztán elhelyezkedtek az ágyukban, ledőltek, megkeresték a kényelmes pozíciót, agyuk lassan elszibbadt, zsongott benne az elmúlt nap, ott zsongott még egy lány segélykiáltása és nyöszörgése, de már egyre távolabbról, már elhatalmasodott a „mindennapi agyvérzegénység”, nyöszörög még az a lány, vagy ez már csak álom... És aztán süket csönd.

És reggel megbédretek ezek a férfiak, mentek a dolgukra annak biztos tudatában, hogy ők hasznos tagjai a társadalomnak. Érezték a bizonyosságot, hogy létezésük biztos alapokon nyugszik, és fontos is. Aztán két nap múlva hallották a hírt, hogy egy elhagyott, bokros területen megtalálták az eltűnt Bándy Kata meggyalázott holttestét.

Ahogy meghallották a hírt, bizonyosan felhorgadt bennük a jogos felháborodás, s nyilván mondták odahaza, mondták a szeretteiknek, hogy azért ez már tényleg sok, ez már t?rhetetlen. S szinte azonnal összerakták fejben a történeteket. Összerakták, és meglelték az összefüggést a két nappal korábban hallott és látott dolgokkal. „Te! – szólították meg önmagukat. – Ez csak az a lány lehet, akit láttam menekülni! Ez csak az a lány lehet, akit hallottam sikoltozni és nyöszörögni! És nyilván már mentek is a rend?rségre, s jó és jogkövet? állampolgárként jelentkeztek nyomban tanúnak. És most ott állnak a bíróság színe el?tt, és mondják, amit láttak és hallottak. És bennük van a jóles? érzés, hogy nem ülnek ott a vádlottak padján, és hogy mennyire hasznos tagjai a társadalomnak. És még mindig, még most sem jut eszükbe, hogy ha akkor, azon a forró és rettenetes éjszakán nemcsak bámulnak és hallgatóznak, hanem felemelik a rohadt valagukat és a lány segítségére sietnek, vagy ha ahhoz gyávák, hát legalább felemelik a telefont és riasztják a rend?rséget, akkor Bándy Kata rend?rségi pszichológusn? talán ma is élne.

Nem, ez nem jut eszükbe. Helyette tanúskodnak. Büszkén. És férfiként gondolnak önmagukra. Istenem, micsoda világ ez...

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló